Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30.06.1974, sp. zn. 14 Co 184/74, ECLI:CZ:KSPH:1974:14.CO.184.1974.1

Číslo: 24/1977

Právní věta: Ustanovení § 339 odst. 2 o. s. ř. se nevztahuje na návrh oprávněného podle ustanovení § 350 odst. 2 o. s. ř.; nemusí proto být tento návrh na způsob vymožení potřebného nákladu předem uplatněn již v návrhu na soudní výkon rozhodnutí provedením prací a výkonů. Vymožení potřebného nákladu předem se provádí při soudním výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 350 o. s. ř. a nikoliv samostatným výkonem rozhodnutí (např. podle ustanovení § 276 a násl. o. s. ř.). Ukáže-li se v průběhu provádění soudního výkonu rozhodnutí podle ustanovení § 350 o. s. ř., že povinnému předem pravomocně potřebný náklad na provedení prací a výkonů (§ 350 odst. 2 o. s. ř.) je vyšší, než je zapotřebí, může jej soud snížit ve smyslu ustanovení § 263 odst. 1 o. s. ř., aby výkon ani ohledně nákladů nebyl proveden ve větším rozsahu, než stačí k uspokojení oprávněného.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 30.06.1974

Spisová značka: 14 Co 184/74

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení před soudem, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 263
§ 276
§ 339
§ 350

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením okresního soudu v Berouně byl proti povinnému nařízen soudní výkon rozhodnutí podle ustanovení § 350 o. s. ř. Oprávněným bylo povoleno, aby sami odstranili stavební materiál povinného a jeho dřevěnou boudu z pozemku parc. č. 1176 v Ch., který je v jejich osobním užívání, nebo aby si dali tyto práce provést někým jiným, a to v obou případech na náklad povinného. Povinnému bylo dále uloženo, aby na tento náklad zaplatil oprávněným předem 2000 Kčs.

Oprávnění navrhli potom k vydobytí této částky rovněž u okresního soudu v Berouně výkon shora uvedeného usnesení, a to srážkami ze mzdy povinného. Okresní soud v Berouně potvrdil, že návrh souhlasí s podkladem pro výkon rozhodnutí, který je vykonatelný, a postoupil návrh okresnímu soudu v Kladně jako soudu příslušnému.

Okresní soud v Kladně svým usnesením návrhu vyhověl a nařídil proti povinnému k vymožení částky 2000 Kčs výkon rozhodnutí srážkami z jeho mzdy.

Krajský soud v Praze k odvolání povinného zrušil uvedené usnesení okresního soudu v Kladně o nařízení soudního výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy a věc vrátil soudu prvého stupně k postupu odpovídajícímu ustanovením občanského soudního řádu.

Z odůvodnění:

Povinný, jemuž bylo podle ustanovení § 350 odst. 2 o. s. ř. uloženo zaplacení potřebného nákladu na provedení prací či výkonů předem, musí zaplatit tento náklad přímo oprávněnému. Znění zákona tu neopravňuje k úvaze, že by povinný mohl splnit rozhodnutí soudu a zaplatit předem potřebný náklad složením určené částky u soudu, který by s ní pak nakládal jako se zálohou, v případě potřeby ji zvýšil nebo snížil a podle výsledku konečného vyúčtování z ní oprávněným příslušnou částku poukázal, jak tomu bylo za dříve platné právní úpravy.

Ustanovení § 339 odst. 2 o. s. ř. otázku nákladů při provádění soudního výkonu rozhodnutí k vymožení nepeněžitého plnění upravuje kogentně tak, že oprávněný, navrhuje-li výkon rozhodnutí též pro náklady, které mu byly rozhodnutím přiznány, jakož i pro náklady výkonu rozhodnutí, je povinen už v návrhu uvést, jakým způsobem má být tato jeho peněžitá pohledávka na nákladech uspokojena. Neučiní-li tak, neztrácí tím sice své právo na vymáhání nákladů řízení, musí je však vymáhat samostatným návrhem na soudní výkon rozhodnutí.

Tato úprava nákladů při provádění soudního výkonu rozhodnutí podle hlavy páté části páté občanského soudního řádu (uspokojení práv na nepeněžité plnění) by mohla vést k názoru, že i potřebný náklad ve smyslu ustanovení § 350 odst. 2 o. s. ř. může oprávněný vymáhat samostatným výkonem mimo rámec základního výkonu rozhodnutí, jak k tomu dospěl i soud prvního stupně v projednávané věci.

Tak tomu však není. Samostatným výkonem by mohli v daném případě oprávnění vymáhat náklady návrhu na soudní výkon rozhodnutí, které byly usnesením okresního soudu v Berouně stanoveny částkou 170 Kčs nebo jiné náklady výkonu, nikoliv však potřebný náklad ve smyslu ustanovení § 350 odst. 2, věta první, o. s. ř. Kdyby na tento náklad mělo dopadat ustanovení § 339 odst. 2 o. s. ř., pak by ustanovení § 350 odst. 2, věta druhá, o. s. ř. bylo nadbytečné. Tím, že toto ustanovení bylo pojato do rámce ustanovení § 350 o. s. ř., bylo vyjádřeno, že potřebný předem určený náklad se vymůže v rámci základního výkonu rozhodnutí vedeného podle tohoto ustanovení.

Uvedený výklad ustanovení § 350 o. s. ř. je namístě i proto, že soud, který nařídil a provádí soudní výkon rozhodnutí podle ustanovení § 350 o. s. ř., může o návrhu směřujícím k vydobytí předem určené částky na potřebný náklad nejlépe rozhodovat. Kdyby se např. ukázalo, že určená částka je vyšší, než je zapotřebí k vykonání zastupitelného činu, což může posoudit nejsnáze soud provádějící výkon podle ustanovení § 350 o. s. ř., může ji snížit přesto, že byla soudním usnesením pravomocně určena. Opravňovalo by jej k tomu ustanovení § 263 odst. 1 o. s. ř., podle něhož nesmí být soudní výkon rozhodnutí, tedy ani výkon ohledně nákladů na tento výkon, proveden ve větším rozsahu, než jaký stačí k uspokojení oprávněného. Potřebný náklad ve smyslu ustanovení § 350 odst. 2, věta první, o. s. ř. totiž spadá stále ještě mezi náklady výkonu, byť i náklady výkonu v širším smyslu, i když pro tento náklad platí jiné ustanovení než pro ostatní náklady výkonu (náklady výkonu v užším smyslu), a tedy i jiný režim pro jeho vydobytí.

Tu skutečnost, že by vymáhání potřebného nákladu mimo rámec základního výkonu rozhodnutí bylo neúčelné a neekonomické, lze nejlépe dokumentovat na projednávané věci, kde by dokonce, pokud by potřebný náklad bylo možno vymáhat mimo rámec základního výkonu rozhodnutí, byl pro nařízení

a provádění výkonu příslušný jiný soud než soud provádějící základní výkon rozhodnutí. Tomuto jinému soudu by bylo obtížnější provést vyúčtování nákladu, pokud by se náklad na provedení prací ukázal být nižším oproti nákladu předpokládanému soudem, který nařídil výkon rozhodnutí a uložil složení potřebného nákladu předem, stejně jako by mohl stěží učinit potřebný zákrok, např. zákrok podle ustanovení § 264 odst. 1 o. s. ř., kdyby vyšlo najevo, že by si provedení prací jinou osobou než oprávněným vyžádalo náklad nepřiměřený významu vymáhaného nepeněžitého plnění.

Bylo proto usnesení soudu prvního stupně zrušeno a tomuto soudu uloženo, aby postupoval podle ustanovení § 105 odst. 3 o. s. ř.